

خلاصه مقاله — قوانین ارزشهای دیجیتال و معاملات رمزارز در سال ۱۴۰۴

در ایران هنوز قانون جامع و یکپارچه‌ای برای رمزارزها تصویب نشده، اما مجموعه‌ای از بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های نهادهای حاکمیتی چارچوب فعالیت در این بازار را مشخص کرده‌اند. رمزارزها پول رسمی محسوب نمی‌شوند، اما به عنوان دارایی دیجیتال قابل معامله شناخته می‌شوند و اختلافات مربوط به آن‌ها در قالب دعاوی قراردادی قابل رسیدگی است.

خرید و فروش ارز دیجیتال به‌طور کلی ممنوع اعلام نشده، اما تحت حمایت تضمینی دولت هم نیست و ریسک مسدودسازی حساب، کلاهبرداری و اختلافات قراردادی وجود دارد. رعایت مقررات احراز هویت و ضوابط ضد پولشویی در صرافی‌ها الزامی است و مسئولیت نهایی معاملات بر عهده خود کاربران است.

از نظر مالیاتی، اگر معاملات رمزارز به‌صورت مستمر و با قصد کسب سود انجام شود، ممکن است به عنوان فعالیت شغلی یا تجاری تلقی و مشمول مالیات شود. صرافی‌ها و فعالان حرفه‌ای این حوزه معمولاً در دایره فعالیت‌های مشمول مالیات قرار می‌گیرند.

استخراج (ماینینگ) رمزارز به عنوان فعالیت صنعتی شناخته می‌شود، اما فقط با دریافت مجوز رسمی مجاز است. استفاده از برق خانگی برای استخراج تخلف محسوب می‌شود و می‌تواند منجر به جریمه و ضبط تجهیزات شود.

مهم‌ترین ریسک‌های حقوقی و کیفری در حوزه رمزارز شامل کلاهبرداری اینترنتی، پولشویی، تحصیل مال از طریق نامشروع و استخراج بدون مجوز است. مستندسازی تراکنش‌ها، استفاده از پلتفرم‌های معتبر، تنظیم قرارداد شفاف و دریافت مشاوره حقوقی و مالیاتی، مهم‌ترین راهکارهای کاهش ریسک هستند.

جمع‌بندی کوتاه: فعالیت در بازار رمزارز در ۱۴۰۴ ممکن است، اما بدون آگاهی حقوقی و مالیاتی، پرریسک است. شفافیت، مستندات و مجوز، سه اصل طلایی فعالیت امن در این حوزه‌اند.

www.adlfahim.com